

ایسکرا

۹۰۲

دبیر کمیته کردستان محمد آسنگران
Tel: 00491635112025
E-mail: moasangaran@googlemail.com

۲۹ شهریور ۱۳۹۶، ۲۰ سپتامبر ۲۰۱۷ تلفن تماس با ما Tel: 004915142486244

رفراندوم، استقلال کردستان عراق و مخالفت دولت ها

عبدل گلپریان

دیگر فرصتی برای ماست مالی کردن آن نبود. حکومت اقلیم کردستان، بارزانی و سران دیگر احزاب اسلامی و ناسیونالیست در کردستان عراق در بیش از دو دهه اخیر با چنین ساز و کاری بر مردم کردستان حاکمیت کرده اند.

در همین رابطه تا کنون مواضع متفاوتی از سوی آمریکا، دول هم پیمان و دیگر دولتهای منطقه نسبت به این رفراندوم اعلام شده است که هر کدام با لحن متفاوت مختص به خود با رفراندوم مخالفت ورزیده اند. بنظر میرسد وعده دادن میلیونها دلار از سوی دولت آمریکا به حاکمان اقلیم کردستان در ازای دست کشیدن از رفراندوم دیگر نمی تواند بیش از این بحران و بن بست حکومت اقلیم را حل کند.

بارزانی بارها در روزهای اخیر و در میتینگهایی که بمناسبت رفراندوم برگزار شده بود بر این نکته تاکید کرد که دولت مرکزی عراق به شراکت عادلانه پایبند نیست. تاریخ مجادلات بیش از دو دهه اخیر بین حکومت اقلیم کردستان و دولت مرکزی عراق نشان داده است که بده و بستنها بنفع حکومت اقلیم عمل نکرده است و بقول بارزانی "اگر توافقی در شراکت بوجود می آمد آنان ناچار به برگزاری رفراندوم نمیشدند"

مسعود بارزانی روز چهارشنبه ۲۰ سپتامبر در اجتماع مردم شهر سلیمانیه که بمنظور استقبال از رفراندوم برگزار شده بود اعلام کرد که، "ما بعد از پایان رفراندوم بار دیگر با دولت مرکزی عراق وارد

بعد از اعلام تاریخ برگزاری رفراندوم در کردستان عراق از سوی مسعود بارزانی و همراه کردن دو حزب دیگر پارلمانی، یعنی اتحادیه میهنی و جنبش اسلامی (در مجموع سه حزب با ۶۸ کرسی) در تلاش برای ایفای نقش پارلمان در مشروعیت دادن قانونی به مسئله رفراندوم، تحول دیگری در جدال احزاب رقیب در حکومت اقلیم کردستان پشت سر گذاشته شد. دو حزب دیگر پارلمانی کردستان عراق یعنی (گوران یا جنبش تغییر با ۲۴ کرسی و جمعیت اسلامی با ۶ کرسی)

خواهان بتعویق افتادن رفراندوم شدند. روز جمعه ۱۵ سپتامبر از سوی سه حزب یاد شده، پارلمان کردستان عراق بعد از ۲۳ ماه تعطیلی و بمنظور مشروعیت بخشیدن به رفراندوم، بار دیگر آغاز بکار کرد و ۶۵ نماینده حاضر در پارلمان به برگزاری رفراندوم رای مثبت دادند. در میزگردی که تلویزیون روداو بعد از پایان جلسه پارلمان و در محوطه مقابل ساختمان پارلمان کردستان عراق با شرکت نماینده گان فراکسیونهای، جمعیت اسلامی، حزب دمکرات کردستان عراق، جنبش اسلامی و اتحادیه میهنی برگزار کرد، نماینده جنبش اسلامی اظهار داشت که "آمد و رفت نماینده آمریکا برای بتعویق انداختن رفراندوم در ازای "هرچه پول بخواهید می پردازیم"، دیگر راه حل نیست. پیدا بود این جمله "محرمانه" به ناگاه از زبان نماینده حزب جنبش اسلامی بیرون برید و

صفحه ۲

گندکاری احزاب ناسیونالیست اقلیم کردستان عراق و پُر رویی جمهوری اسلامی علیه رفراندوم

نسان نودینیان

مخالفت جمهوری اسلامی با همه پرسی (رفراندوم) مردم در کردستان عراق اظهارمن الشمس است. حکومت اسلامی قرار نیست با دسته های گُل از همه پرسی (رفراندوم) استقبال کند. ضدیت و دشمنی خامنه ای با رفراندوم، صحبتهای شمعدانی و تهدیدات آنها، حمله نیروهای بسیجی حشدالشعبی هم پدیده ای نیست که ما امروز میشنویم. شغل کشیف و جنایتکارانه حکومت اسلامی تابلویی است که خامنه ای و شمعدانی جلو مردم در ایران و عراق گذاشته اند. تابلوی

جنگ، میلیتاریزم و تروریسم. مردم در کردستان عراق شیوه های جنایتکارانه رژیم اسلامی را تجربه کرده اند. میلیتاریزم نظامی، سرکوب و دستگیری، اعدام در کارنامه حکومت فاشیست اسلامی بر کسی پوشیده نیست.

حکومت اسلامی، دولت اسلامی ترکیه و اردوغان، عبادی و مالکی دولت مرکزی عراق سالهای مدیدی است که مخالف رفراندوم هستند. حفظ "تمامیت ارضی" رمز مشترک این دولتها است. ما و مردم در کردستان عراق و ایران با این نوع افاضات و ترندهای جنگ های خونین آشنا هستیم، مخالفت های اینها امروز

اعلام نشده است، آنچه امروز تازه است، همه پرسی و شرکت مردم در کردستان عراق با رای به جدایی است. تب و لرز اینها از این تصمیم و همه پرسی ۲۵ سپتامبر است.

تنها راه در شرایط کنونی برگزاری رفراندوم و رای به جدایی است.

گام اول، تعرضی و مشت محکم آهنین علیه حکومت اسلامی، دولت ترکیه و دولت مرکزی عراق، شرکت و حضور فعال در همه پرسی (رفراندوم)، است.

نفس برگزاری همه پرسی و شرکت در رفراندوم راه حل کارساز و گام تعرض و معتبر علیه ادعاهای صفحه ۶

مصاحبه بی بی سی ضد کمونیست با یک ناسیونالیست کرد عمر ایلخانی زاده دوستان خودش را هم سرفاکنده کرد

اصغر کریمی

زحمتکش کردستان ترتیب داده که گوش دادن به آن خالی از لطف نیست. مجری بی بی سی که کینه صفحه ۳

بی بی سی يك سال قبل صورت گرفته است. اما بحث من کهنه نیست!) بی بی سی فارسی مصاحبه ای با عمر ایلخانی زاده رهبر حزب کومله

(یک توضیح: بعد از نوشتن این مطلب متوجه شدم که مصاحبه بی

جنجال بر سر همه پرسی در کردستان عراق

کاظم نیکخواه

صفحه ۳

نگاه هفته: مجموعه اخبار و گزارشات هفته از شهرهای کردستان

نسان نودینیان

صفحه ۵

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان

عزیزه لطف الهی

صفحه ۶

به تمامی سازمانهای کارگری و نهادهای اناساندوست در سراسر جهان

شهلا دانشفر

صفحه ۷

در اعتراض به سرکوبگری های حکومت اسلامی سعید نعما دبیر کل کنفدراسیون عمومی سندیکاهای کارگران و کارکنان عراق

صفحه ۸

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۲ رفرا اندوم، استقلال ...

دور دیگری از مذاکره و گفتگو خواهیم شد و شاید یک سال یا دو سال بطول بیانجامد سپس اگر به نتیجه نرسیدیم از آنان خداحافظی خواهیم کرد". بیان این سخنان از سوی بارزانی بخوبی نشان میدهد که جایگاه رفرا اندوم برای او و دیگر احزاب حاکم بر کردستان عراق تنها بخاطر بده و بستنهایشان با دولت عراق، آمریکا و دیگر دول منطقه بخاطر حفظ منافع درازمدت تر شان در کردستان عراق است. هم مسعود بارزانی رئیس حکومت و هم نچیروان بارزانی نخست وزیر اقلیم، روشن و شفاف این را رسماً اعلام کرده اند که فردای بعد از رفرا اندوم ما استقلال کردستان را اعلام نخواهیم کرد بلکه تازه شروع دیگری از گفتگوهایمان با بغداد خواهد بود.

در میان دولتهای مخالف رفرا اندوم در کردستان عراق، تا کنون موضع دولت مرکزی عراق شاخص تر از بقیه بوده است. پارلمان عراق طی نشست با اکثریت آرا به برگزاری رفرا اندوم برای جدایی کردستان رای مخالف داد و متعاقب آن، حیدر عبادی طی حکمی نجم الدین کریم استاندار شهر کرکوک را که عضو رهبری اتحادیه میهنی است از کار برکنار کرد. لازم به توضیح است که شهر کرکوک علاوه بر داشتن استاندار، انجمنی مرکب از نمایندگان مردم منتسب به کرد، عرب و آسوری دارد. بنا به اخبار منتشر شده این گمانه زنی تقویت شده که این انجمن نیز احتمالاً از سوی دولت مرکزی عراق منحل اعلام شود. در واکنش دیگری که از سوی حیدر عبادی نشان داده شده است، او در پاسخ به سؤال یکی از خبرنگاران مبنی بر اینکه بعد از جدایی کردستان از عراق آیا موضع تندی از نظر نظامی اتخاذ خواهد شد یا نه؟ حیدر عبادی در جواب گفته است که، "اگر هر یک از مردم ملیتیا عرب، آسوری و... مورد ستم قرار گیرند احتمال دخالت نظامی منتفی نیست".

این گفته حیدر عبادی از هم اکنون گویای زمینه سازی هر گونه دخالت از طریق زور با حمایت جمهوری اسلامی و کانگسترهای حشد الشعبی دست ساز جمهوری اسلامی به بهانه "ستم بر دیگر

ملیتیا" در تقابل با رفرا اندوم و جدایی کردستان است. این سخنان را نخست وزیر کشوری بر زبان میآورد که شهروندان ساکن در عراق از سال ۲۰۰۳ تا کنون در سایه احزاب و جریانات طایفه ای، اسلامی، عشیره ای و باندهای وابسته به آنان در جهنمی به تمام معنا هر روز مورد تعرض قرار می گیرند. از سوی دیگر گفتن از موقعیت شهر کرکوک و یا مناطقی که هنوز مورد جدال بین حکومت اقلیم و حکومت مرکزی عراق است، موضوع این نوشته نیست اما همین قدر میتوان گفت که ماده ای قانونی بنام ماده ۱۴۰ در مناقشات بین حکومت مرکزی و حکومت اقلیم وجود دارد که بر مبنای آن باید این مناطق تعیین تکلیف شوند که آیا متعلق به دولت مرکزی هستند یا بخشی از کردستان عراق محسوب خواهند شد؟

بعد از دولت مرکزی عراق، جمهوری اسلامی و حکومت ترکیه بشدت با مسئله رفرا اندوم و جدایی کردستان عراق از این کشور مخالفت خود را تندتر از بقیه ابراز کرده اند. جمهوری اسلامی در آخرین واکنش خود نسبت به این موضوع اعلام کرده است که "در صورت بروز هر گونه پیامد خطرناکی در آینده برای اقلیمی که بخواد از عراق جدا شود، جمهوری اسلامی تنها نظاره گر خواهد بود".

تا جاییکه به جمهوری اسلامی برمیگردد، پیراهن نظاره گری بر تن رژیم که در به لجن کشیدن اوضاع منطقه بویژه عراق در راس تمام جانوران اسلامی قرار دارد زیاده از حد گشاد است. گفته های حیدر عبادی کافی است تا جمهوری اسلامی بیش از این به مردم عراق و مردم کردستان عراق خون بپاشد. منظور مقامات جمهوری اسلامی از "هرگونه پیامد خطرناک"، چیزی نیست بجز ایفای نقش دارودسته های حشد الشعبی دساز خود در داخل عراق که آنان را بجان مردم بیاندازند.

فارغ از هر گونه واکنش منفی از سوی آمریکا و دیگر دولتهای منطقه، چنین واکنشهایی در قبال رفرا اندوم این تصویر را در اذهان متبادر میسازد که در صورت انجام

رفرا اندوم موقعیت خود را تقویت کند و در پز "قهرمان ملت کرد" همانگونه که خودش گفته است دو سال دیگر با مقامات حکومت بغداد مشغول بده و بستن باشد. چنین احتمالی منتفی نیست اما شاید فعلاً پاسخ به این سؤال زود و هنوز به زمان نیاز داشته باشد. آنچه که قابل رویت است این است که مسعود بارزانی و دیگر احزاب هم پیمان او در حکومت اقلیم فعلاً میکوشند گنجشک رفرا اندوم را به نرخ قناری (استقلال کردستان) تا دو سال دیگر برای بده و بستن با بغداد، برای تداوم فساد، دزدی و حیف و میل به مردم بفروشند.

تلاش برای تحکیم این موقعیت را اتحادیه میهنی و حزب دمکرات کردستان عراق مدتی است آغاز کرده اند. آنها علاوه بر فعال نمودن پارلمان، این روزها به تکاپو افتاده اند که قانون ذخیره کردن بخشی از حقوق و دستمزد معلمان و کارمندان را ملغی اعلام کنند. روز چهارشنبه بیستم ماه سپتامبر جلسه پارلمان به همین موضوع اختصاص داشت. در صورت لغو این قانون، مزدبگیران با تحمل بیش از یکسال گرو گرفته شدن بخشی از دستمزدشان (۴۰ درصد) تازه به موقعیت یکسال و نیم قبل باز میگردند آنهم با تاخیر چهار تا پنج ماه در پرداخت دستمزدهایشان. بنظر میرسد این تلاشها از آرزو صورت می گیرد که طی روزهای باقیمانده به مقطع رفرا اندوم، بتوانند اعتماد از دست رفته شان را قدری باز گردانند تا بتوانند از آرای بالاتری برای بده و بستنهای بعد از رفرا اندوم سر میز مذاکره با دولت عراق و دولتهای منطقه به چانه زنی بپردازند.

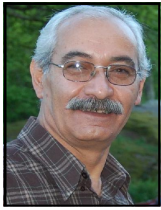
از زاویه دیگری اگر بخواهیم سیر تحولات در کردستان عراق را مورد بررسی قرار دهیم، حکومت اقلیم کردستان طی چند سال گذشته با موجی از تفر و انزجار از سوی مردم کردستان عراق روبرو بوده است. افشا و برملا شدن ماهیت افراد و شخصیتهای احزاب حاکم بر کردستان عراق برای مردمی که تحت حاکمیت آنان به ووطه فقر و تنگسستی کشیده شده اند، بارها سبب شده است که علیه این احزاب از سوی مردم اعتراضات گسترده ای صورت بگیرد و در این اعتراضات تابوت حکومت را بر دوش خود

حمل کنند. قطعاً بن بست و بحرانی که احزاب حاکم بر کردستان عراق با آن روبرو هستند، لغو جیره سازی دستمزدها هم نمی تواند آنان را از این تنگنا نجات دهد.

طی بیش از دو دهه ای که از عمر حکومت اقلیم کردستان عراق میگذرد، تمامی دولتهای مخالف رفرا اندوم و جدایی، در ظرفیت تاکسونی و با داشتن روابط دیپلماتیک، روابط تجاری و نفتی با حکومت اقلیم کارشان را پیش برده اند. چنین مخالفتهایی از سوی این دولتها را نمیتوان طرح و توطئه از پیش طراحی شده آنان ارزیابی کرد. این مخالفتها دولتها با رفرا اندوم از یک سو و "قاطعیت" دو حزب اصلی برای انجام رفرا اندوم از سوی دیگر، تلاشی است برای کسب موقعیت از دست رفته آنان در این زورآزمایی. بدون شک چنین دورنمایی هم برای احزاب حاکم بر کردستان عراق متصور نیست چرا که مردم و کل جامعه کردستان عراق خواهان جدایی از عراق و برقراری کشوری مستقل هستند که رفاه، آسایش، امنیت و حتی آب و برق و ابتدایی ترین نیازمندیهایشان را تامین کند. ابتدایی ترین نیازمندیهایی که حاکمان ناسیونالیست کرد با گذشت بیش از دو دهه قادر به تحقق و در دسترس قرار دادن آنها در اختیار مردم نبوده اند.

ظاهراً دولت عراق، جمهوری اسلامی و دولت ترکیه چندان با مسئله رفرا اندوم مشکل جدی ندارند چرا که اولین بار نیست که حکومت اقلیم چنین رفرا اندومی برگزار میکند. با توجه به اینکه جمهوری اسلامی و دولت ترکیه نفوذ تام الاختیاری بر دو حزب اصلی بترتیب (اتحادیه میهنی و حزب دمکرات کردستان عراق) دارند. نگرانی آنها مسئله جدایی کردستان از عراق است. دولتهای این دو کشور که تندترین مخالفتها را تاکنون در رابطه با استقلال کردستان از خود نشان داده اند، موقعیتشان برای اعمال نفوذ کم رنگ نخواهد شد.

نگرانی جمهوری اسلامی و دولت ترکیه در تحقق استقلال کردستان عراق، ظاهراً از سر تقویت خواست استقلال طلبانه و یا تاثیرات آن بر هر دو بخش کردستان ایران و ترکیه نیست. نگرانی استراتژیک تر هر سه دولت، عراق، ایران و ترکیه از جدایی



عبدل کلپریان

کردستان از عراق، رشد و تقویت مبارزه طبقاتی در منطقه است.

کارنامه ۲۵ ساله حکومت اقلیم و احزاب ناسیونالیست کرد را مردم کردستان ایران بخوبی دیده اند و خواهان تکرار سناریوی حکومت اقلیم در کردستان ایران نیستند. حتی احزاب ناسیونالیست کرد ایرانی هم جرئت بالیدن به کارنامه حاکمان بر اقلیم کردستان را ندارند.

گرایش چپ اجتماعی در جامعه کردستان ایران تا کنون این میدان را برای عرض اندام از ناسیونالیسم کرد گرفته است و علاوه بر این، سیمای تحركات سیاسی، اجتماعی و اعتراضی در کردستان ایران پیشینه ای چپ دارد و طی سالهای اخیر نیز سنت مبارزه طبقاتی و رادیکال اجتماعی توانسته است گرایشات ناسیونالیستی را حاشیه ای کند. در صورت تحقق جدایی در کردستان عراق و سر بر آوردن مبارزه طبقاتی در مصاف با حکومت استقلال یافته کردستان عراق، همسرنوشتی طبقاتی در هر دو سوی مرز تقویت خواهد شد.

در کردستان ترکیه نیز پ ك ك بعنوان جریان سنت دار در مبارزه با دولت ترکیه، بنا به تئوریهی ارائه شده از سوی اوچلان، موضوعیت کردستان مستقل کنار نهاده شده است و به پدیده ای بنام دولت معتقد نیستند. از این رو آنچه دولتهای حاکم بر هر چهار بخش کردستان را نگران میکند اساساً استراتژیک تر است و نگرانی همه آنان از سر پلازیاسیون مبارزه طبقاتی در منطقه است. تحقق استقلال کردستان عراق قطعاً این روند را تسریع خواهد بخشید.

گفته بارزانی مبنی بر اینکه "ما از موضع خود برای رفرا اندوم عقب نخواهیم نشست" بدون تضمین های ضمنی هر یک از این دولتها ممکن نیست و همزمان راهی بجز این برای برون رفت از بن بست و بحران و فساد مالی و سیاسی حکومت اقلیم



اصغر کریمی

سوسیالیستی و تضعیف پایه اجتماعی حزب دمکرات تبدیل شد. ناسیونالیسم درون کومله در آن مقطع با تاکتیک کوتاه فکرا نه جنگ تا پیروزی که اگر بر کومله حاکم میشد علاوه بر تلفات انسانی بسیار بیشتر، فعالیت سیاسی و نظامی علیه جمهوری اسلامی را مدتهای طولانی به حاشیه میبرد و حتی میتوانست کومله را تا مرز نابودی سوق بدهد، امروز درست در نقطه مقابل تفکر آن روز خود، کل این جنگ را شکستی برای خود اعلام میکند.

این مصاحبه نکات مهم دیگری هم دارد که هر چند موضع نه مصاحبه کننده نه مصاحبه شونده ابدا تازه نیست اما در نوع خود بینظیر است. مصاحبه کننده نه در قامت یک ژورنالیست بلکه بیشتر در قامت یک بازجوی وزارت اطلاعات ظاهر میشود. میگوید از کومله ها جز اسم چیزی باقی نمانده است. اما هیچ رسانه جدی ای با رهبر سازمانی که از آن فقط یک اسم باقی مانده است مصاحبه نمیکند مگر اینکه هدف دیگری غیر از یک کار ژورنالیستی در نظر داشته باشد. بی بی سی ایلخانیزاده را بعنوان یک کیسه بوکس انتخاب کرده تا در جریان بازجویی او را که هنوز خود را چپا معرفی میکند و ادوار به اعتراف به شکست کند، از زبان او بیرون بکشد که همه انشعابات کومله بدلیل وارد شدن در حزب کمونیست ایران بوده، بگوید از جریانات کومله چیزی جز اسم باقی نمانده است و کل آن تاریخ را به زعم خود به خاک بسپارد و الحق که طرف خوبی گیر آورده است.

این مصاحبه سند ورشکستگی ناسیونالیسمی است که از بدو تولد کومله با او بود و بخشی از آن در سال ۷۹ به رهبری عمر ایلخانی زاده و هم فکر او عبدالله مهتدی از آن جدا شد. عمر ایلخانی زاده ناسیونالیستی است که از کل گذشته خود پشیمان است و همه آنها که با

کردستان حزب کمونیست ایران تحمیل کرد که سه سال و نیم بطول انجامید. در این عرصه است که بویژه ناسیونالیسم درون کومله تماما خود را شکست خورده میداند. رویکرد و استراتژی کور و بدون نقشه ناسیونالیسم درون کومله جنگ تا پیروزی در مقابل حزب دمکرات بود و منصور حکمت پوچی و زبانبار بودن این تفکر را در مباحث متعددی خطاب به رهبری کومله، که بخش زیادی از اسناد آن در سایت منصور حکمت هست، روشن کرد و تلاش کرد که جنگ با دمکرات حاشیه ای شود و کومله به کار اساسی خود یعنی فعالیت نظامی در مقابل جمهوری اسلامی و کار سیاسی و آگاهگرانه و سازمانگرانه در میان توده های مردم بپردازد. در راستای این استراتژی تاکتیک های نظامی متفاوتی را به کومله پیشنهاد کرد و سرانجام در اردیبهشت ۶۷ پیشنهاد خود را مبنی بر آتش بس یکطرفه با حزب دمکرات به کمیته مرکزی کومله ارائه داد که با اکثریت آرای کمیته مرکزی کومله پذیرفته شد.

بیانیه آتش بس را نیز خود منصور حکمت نوشت و پیروزی بر حزب دمکرات را که با ناکامی های نظامی پی در پی در مقابل کومله مواجه شده، از نظر سیاسی بی افق و دچار بحران شده و دو شقه شده بود و از نظر عملی دیگر نمیتوانست مخمل فعالیت کومله شود اعلام کرد. در این بیانیه اعلام شده بود که سیاست ما مبنی بر اعلام یک جانبه آتش بس بر مبنای مسئولیت کومله در قبال جنبش انقلابی مردم کردستان و در نظر گرفتن مصالح مبارزه سراسری علیه جمهوری اسلامی اتخاذ گردیده است. و این سیاستی هوشمندانه بود. یک رهبری که اهداف این جنگ را بدرستی میدانست و به حاشیه ای کردن این جنگ و پایان دادن به آن در یک شرایط مقتضی فکر میکرد، وقت مناسب را تشخیص داد و دستاوردهای خود را تثبیت کرد. سیاستی بسیار مسئولانه که با استقبال مردم کردستان مواجه شد و احساس مسئولیت، برتری سیاسی و همینطور نظامی کومله را در اذهان توده های وسیعی از جمله بسیاری از هواداران حزب دمکرات جا انداخت و خود این اقدام به نقطه عطف دیگری در تثبیت و نفوذ ایده های

در کردستان شامل این سه سال و نیم جنگ تحمیلی در مقابل ناسیونالیسم کرد هم هست و عمر ایلخانی زاده که یکجا در عرصه نظامی اعلام شکست میکنند به یقین در این جنگ خود را بیش از جنگ با جمهوری اسلامی شکست خورده میدانند.

در جنگ با جمهوری اسلامی گرایشی به تاسی از حزب دمکرات در کومله وجود داشت که ارزش نیروی انسانی خود را نمیدانست. جنگ های دفاعی و فرسایشی بخشی از تاکتیک نظامی اش بود. بعلاوه هدف سیاسی جنگ برایش معنی نداشت. در این تفکر کومله یک سازمان صرف نظامی بود و فعالیت نظامی امری درخود تلقی میشد. گرایشی کمونیستی اما که در کومله غالب بود اولاً کومله را یک سازمان با اهداف سیاسی میدانست که باید از جمله با فعالیت نظامی، کل جنبش خود را که اساسا در شهرها حضور داشت در مقابل جمهوری اسلامی و در مقابل کل بورژوازی رهبری میکرد. در فعالیت نظامی طرفدار عملیات تعرضی با نقشه آگاهانه خود بود نه عملیات دفاعی که ابتکارش دست دشمن بود. همزمان روی مبارزات کارگری و توده ای در شهرها و روستاها تاکید داشت و فعالیت نظامی را یکی از این سه عرصه اساسی فعالیت میدانست. تصورش این نبود که اینقدر فعالیت نظامی میکنیم تا جمهوری اسلامی را از پا درآوریم. در نتیجه تلاش میکرد در عرصه نظامی هم ابتکار عمل داشته باشد و هم کمترین تلفات انسانی داشته باشد. در این باره بیشتر باید نوشت و نباید اجازه داد روایت ناسیونالیسم آنها ناسیونالیسم شکست خورده جایی باز کند. همینقدر اینجا لازم است اضافه کنم که در خط مقدم گرایش کمونیستی در کومله منصور حکمت بود که بی وقفه تلاش میکرد استراتژی کمونیستی را بر کومله حاکم کند و بدرجات قابل توجهی موفق بود و گرایش ناسیونالیستی امثال عمر ایلخانی زاده را به میزان زیادی عقب راند.

اما فعالیت نظامی فقط در مقابل جمهوری اسلامی نبود. حزب دمکرات کردستان نیز جنگی سراسری به کومله بعنوان سازمان

دستگیری به پیوستن صدها نفر دیگر به کومله منجر میشود و همین او را محتاط میکرد. مناطق وسیع آزاد شده توسط نیروهای مسلح در کردستان در عین حال محل فعالیت صدها کمونیستی شده بود که از نقاط مختلف کشور جان بدر برده بودند. کومله در جنگ با جمهوری اسلامی سرافراز بیرون آمد. اما در دهه شصت بتدریج نقاط بیشتری از مناطق آزاد بدست جمهوری اسلامی افتاد و فعالیت نظامی حاشیه ای شد و بتدریج بدلیل فاکتورهای متعدد از دستور روز کومله خارج شد. کمونیست های کومله هیچگاه در طول یک دهه فعالیت نظامی احساس شکست نکردند. یک سنگر انقلابی و آزادیخواهانه را تا جایی که شرایط اجازه میداد حفظ کردند و آنگاه که شرایط اجازه نداد آگاهانه عقب نشستند و به اشکال دیگری از مبارزه روی آوردند. ناسیونالیسم کرد میتواند در مقابل مجری بی بی سی اعلام شکست کند. اما کمونیستهایی که در آن مقطع در صفوف کومله فعالیت میکردند در ارزیابی از فعالیت نظامی آن دهه نه تنها مطلقا احساس شکست نمیکند بلکه دستاوردهای عظیم آن مبارزه را پاس میدارند.

برای کومله کمونیست آن مقطع فعالیت نظامی فعالیتی در خود نبود. بخشی از مبارزه توده ای مردم در کردستان بود که به کومله اجازه میداد افکار آزادیخواهانه خود را، ارزش های سوسیالیستی در دفاع از حقوق کارگران و زنان، در دفاع از سکولاریسم، در دفاع از آزادی بیان و عقیده را در میان توده هرچه وسیعتری از مردم اشاعه دهد و سنت های عقب مانده، مذهبی و ناسیونالیستی را هرچه بیشتر تضعیف کند و عقب براند. بیجهت نبود که حزب دمکرات کردستان به مثابه یک جریان ناسیونالیستی فضا را هر روز بر خود تنگ تر میدید و به موازات جمهوری اسلامی بارها به توطئه نظامی علیه کومله متوسل شد و این توطئه ها به جنگی تمام عیار تبدیل شد. کومله از این جنگ هم پیروز و سربلند بیرون آمد و در سال ۶۷ اعلام آتش بس یکجانبه با حزب دمکرات کرد. فعالیت نظامی

خاصی به کمونیسم و هر نوع چپ و آزادیخواهی دارد، مدافع اصلاح طلبان و جمهوری اسلامی است و احتمالا از تبار اکثریت یا توده ای ها و به تمام معنی سمیل بی بی سی فارسی است، هرچه زهر ضد کمونیستی داشت خالی کرد و ایلخانی زاده اعلام شکست کرد و حتی دوستان خود و کل اپوزیسیون ناسیونالیست سابقا کومله ای را سرافکننده کرد.

ناسیونالیسم درون کومله تا سال ۱۳۷۰ که کمونیسم کارگری از آن جدا نشده بود، هیچگاه نقش و ارزش واقعی کومله آن دوره را نشناخت. کومله را صرفا یک سازمان نظامی میدید و همه هنرش نظامی کاری بود اما در زمینه نظامی هم سنتی ناسیونالیستی دنبال میکرد که بشدت به حال کومله مضر بود، به کومله ضربه میزد و همواره مورد نقد کمونیستی بود. عمر ایلخانیزاده در مقابل مجری بی بی سی با اعلام اینکه فعالیت نظامی کومله در مقابل جمهوری اسلامی شکست خورد اعتراف کرد که ناسیونالیسم درون کومله در زمینه مبارزه نظامی نیز نه هدف خود را میدانسته، نه نقش پیشروی داشته و نه هیچگاه نقش مثبتی داشته است.

فعالیت نظامی کومله در آن سالها بخشی از مبارزه آزادیخواهانه مردم کردستان در مقابل توحش جمهوری اسلامی بود که سرکوب انقلاب در سراسر کشور را با خشونت و بیرحمی تمام در دستور داشت. جمهوری اسلامی تا مقطع سال ۶۰ سنگر دانشگاهها را تسخیر کرده و شوراهای کارگری را در هم شکسته بود. کردستان آخرین سنگر انقلاب بود که بدلائل مختلف همچنان در جوش و خروش بود. مبارزه وسیع نظامی در سرتاسر کردستان که با فداکاری هزاران مبارز کمونیست و با حمایت وسیع توده ای مردم در سراسر کردستان توسط کومله به پیش برده میشد، بخشی از مبارزه آزادیخواهانه مردم در مقابل ضد انقلاب حاکم بود. به یمن این مبارزات تعداد دستگیری ها و اعدام ها در مقایسه با نقاط دیگر کشور پایین تر بود. جمهوری اسلامی میدانست که هر موج

از صفحه ۲ **رفراندم، استقلال...****جنجال بر سر همه پرسی در کردستان عراق**

کازم نیکخواه

داشت که رفراندوم بخودی خود جامعه کردستان را به بهشت تبدیل نمیکند. حتی استقلال کامل از بقیه عراق بخودی خود اوضاع را بهبود نمیدهد. همه چیز بستگی به آگاهی مردم و دخالتگری آنها و عقب راندن مرتجعین و مفتخوران از صحنه سیاست و دفاع از یک نظام و سیستم انسانی در آینده دارد. بستگی به این دارد که در کردستان عراق آیا یک نظام انسانی و سکولار و مردمی و بدون تبعیض و بدون استثمار سرکار می آید، یا یک حکومت قومی مثل الان سرکار میماند. یا یک حکومت مذهبی و قومی مثل بقیه عراق یا یک حکومت اسلامی مثل ایران.

رفراندم به مردم عادی کردستان عراق این شانس را میدهد یا قرار است بدهد که خودشان تصمیم بگیرند که اولاً میخوانند با بقیه عراق بمانند یا نه. ثانیاً حکومت آتی را خود تعیین کنند. اگر اینگونه باشد. اگر با توطئه این رفراندوم را به یک نمایش توخالی تبدیل نکنند، اگر با ایجاد ترس و وحشت مردم را از شرکت و نظر دادن در رفراندوم نترسانند، اوضاع میتواند بهتر شود. کلاً نفس یک نظر خواهی عمومی برای یک تغییر اساسی در این منطقه بحران زده و دیکتاتور زده، میتواند مثبت باشد. اما عده ای میخوانند فضا را آنچنان دودآلود و نظامی و تروریزه کننده که مردم از دخالتگری و نظر دادن پشیمان شوند. این را باید مانع شد.

تیزتر خبرهایی که مربوط به همه پرسی در کردستان عراق است واقعا تکان دهنده و ترسناک است. قرار است روز ۲۵ سپتامبر یعنی حدود دو هفته دیگر در کردستان عراق از مردم نظر خواهی شود که آیا میخوانند با کشور عراق بمانند یا جدا شوند. از حشد الشعبی تا جریانات اسلامی و ناسیونالیستهای پان عربی و دولت اردوغان و جمهوری اسلامی و انواع دستجات مزدور قومی و اسلامی مرتجع، دارند پی در پی تهدید میکنند و رجز خوانی میکنند و هشدار میدهند که باید جلوی همه پرسی در کردستان عراق گرفته شود. اگر کسی حرف روشنی و قابل قبولی در مورد هدف بازرانی از همه پرسی داشت میشد شنید و بحث کرد. بازرانی هر هدفی داشته باشد همه پرسی همه پرسی است. اگر کسی ایرادی به نحوه این همه پرسی دارد باید همین را بگوید. اما صف بزرگی از مرتجعین وحشت کرده اند که قرار است از مردم در مورد اینکه میخوانند با بقیه عراق بمانند یا نه نظر خواهی شود. آیا مردم حق ندارند تصمیم بدهند؟ آیا مردم حق ندارند قلم بگیرند؟ به اردوغان و روحانی و قاسم سلیمانی و ترامپ و بقیه چه مربوط است که قرار است از مردم کردستان عراق نظر خواهی شود؟ اینها باید بپذیرند که این مردم هستند که حق دارند در مورد سرنوشت جامعه تصمیم بگیرند و نه دولت‌های ارتجاعی و قوم گرایان و ناسیونالیستهای رنگارنگ. یک مشت مرتجع کثیف و مزدور سلاحهایشان را نشان میدهند و تهدید میکنند که رفراندوم به زبان مردم است. منظورشان اینست که ما به جامعه خون خواهیم پاشید.

روشن است که مسعود بارزانی و حزب دموکرات کردستان ناسیونالیستهای دو آتشه مرتجعی هستند که طی همین مدت کوتاه از

آمد و اینبار خود را در مقابل غارتگران هستی شان نه در بغداد بلکه در اربیل و سلیمانیه خواهند دید.

اگر رفراندوم و نهایتاً استقلال کردستان عراق اهمیت و حقانیتی داشته باشد در این است که حکام ناسیونالیست کرد در کردستان مستقل دیگر نمیتوانند مردم عاصی و ناراضی کردستان عراق را دنبال نخود سیاه بفرستند و انگشت تباہ شدن زندگی بیش از دو دهه آنان را بسوی کردستان بغداد نشانه روند. از منظر کارگران، و از منظر سوسیالیستها خاصیت و حقانیت استقلال کردستان عراق در این است که کارگران و مردم بستوه آمده کردستان عراق وارد مرحله و فاز دیگری از مبارزه طبقاتی در برابر حکومتی خواهند شد که باید مستقیماً پاسخگوی حقوقهای چندین ماه پرداخت نشده، پاسخگوی ذخیره کردن بخشی از حقوقهای آنان که تحت عنوان مقابله با بحران مالی از سوی حکومت اقلیم گرو گرفته شده است، پاسخگوی تامین برق، آب و دیگر نیازمندیهای روزمره شان باشند. چنانکه اشاره شد غارت و چپاول هستی جامعه کردستان عراق از قبل فروش نفت و بالا کشیدن حقوق و دستمزد کارمندان و معلمان در دوران اقلیم گری به این معنا نخواهد بود که در شرایط استقلال به این غارتها پایان داده خواهد شد.

اگر برای احزاب حاکم بر کردستان عراق و دولت‌هایی که از سر "مخالفت" با رفراندوم و جدایی تلاش می کنند بر بستر این پروسه احزاب ناسیونالیست حاکم بر کردستان عراق را از ورشکستگی سیاسی، فساد مالی و دزدی نجات دهند، برای مردم کردستان عراق اما وارد شدن به مرحله ای از یک مبارزه رو در رو، حاد و طبقاتی خواهد بود.

از زاویه منافع مردم ستمدیده و از زاویه منفعت کارگران و زحمتکشان، استقلال کردستان عراق خواستی مشروع و عمیقاً قابل دفاع است. مردم کردستان عراق با به

هم متصور نیست. بزعم آنان گویا راهکاری برای موقعیت از دست رفته بازرانی و احزاب حاکم بر اقلیم کردستان عراق که از نظر مردم بی اعتبار شده اند خواهد بود. برای مسعود بارزانی و دیگر احزاب حاکم بر اقلیم کردستان تاووم روند تاکنونی غیر ممکن است. برکه رفراندوم خاصیتی کوتاه مدت برای رفع بن بست و بحران چندین ساله که این احزاب مدام با آن روبرو بوده اند خواهد داشت.

اما آیا در صورت تحقق جدایی کردستان از عراق احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان استقلال یافته قادر خواهند بود که یک دوره طولانی دیگر با تبلیغات و ادای قهرمان بازی بعنوان حکومت و دولت کردستان در تقابل با بن بست و بحران مالی، سیاسی و آبرویاختگی شان از نظر افکار عمومی در جامعه کردستان را مجدداً بدست بیاورند؟ از نظر من پاسخ منفی است. چرا؟

حاکمیت بیش از دو دهه احزاب ناسیونالیست کرد و تلاش برای خروج از بحرانهایشان با بدون رفراندوم و گره نخورده است. بن بست و بحران احزاب حاکم بر کردستان عراق بدون ارتباط با بحرانهای سیاسی و اقتصادی منطقه و جهان نیست. با فرض انجام رفراندوم و نهایتاً اعلام جدایی، آنان در کوتاه مدت، پیروزی را جشن خواهند گرفت و در میان هیاهوی مخالفت‌های تاکنونی دولت‌ها در قبال استقلال کردستان عراق و بعنوان سردمداران استقلال میکوشند که در میان مردم کردستان اعتبار از دست رفته شان را بعنوان دولت کردستان قدری بدست آورند. احزاب و جنبش ناسیونالیسم کرد بویژه در کردستان عراق در دو دهه گذشته امتحان خود را پس داده است و همان مردم عاصی و متنفر از این جریان‌ها که زندگیشان در دوران اقلیم گری به تباہی کشیده شده و حقوق، مزایا و دستمزدهایشان بگرو گرفته شده است اینبار قاطعانه تر برای کسب حقوق سیاسی، اجتماعی و اقتصادی از دست رفته شان به میدان خواهند

انسانی آنان تبدیل شده اند از سر راه کنار بزنند.

۲۰ سپتامبر ۲۰۱۷
۲۹ شهریور ۹۶

تحقق رسیدن استقلال کردستان عراق میتوانند، اتحادیه میهنی، حزب دمکرات و دیگر احزاب اسلامی و عشیره ای را که به مانعی در مقابل مبارزات روزمره و آزادیخواهانه و برای تحقق خواستها و مطالبات

حزب کمونیست کارگری ایران تمام احزاب و نیروهای ارتجاعی درگیر در صحنه امروز کردستان عراق و افشای ضد مردمی آنها را قویاً محکوم میکند و بار دیگر بر همبستگی خود با طبقه کارگر، کمونیسم کارگری و مبارزه مردم زحمتکش در کردستان عراق برای آزادی و برابری تأکید میکند.



نسان نودینیان

نگاه هفته:

مجموعه اخبار و گزارشات
هفته از شهرهای کردستانمزدوران حکومت اسلامی علیه
کمپین مردمی هدیه پاییزی

در استانه بازگشائی مدارس و سال تحصیلی جدید به ابتکار بخشی از مردم شهر سنندج کمپینی فراخوان داده شده است که در این کمپین تلاش میشود که کودکان بی سرپرست را حمایت بکنند. این کمپین روز ۲۵ شهریور در شهر سنندج با برپایی غرفه هدیه های مردمی برای کودکان شروع شد. نیروهای مزدور جمهوری اسلامی با حضور در محل برپایی غرفه های هدیه مردم به کودکان بی سرپرست عملاً مانع ادامه فعالیت این غرفه شده و آنها را تعطیل کردند. این اقدام مسئولین با اعتراض حاضرین روبرو شده است. در این رابطه در تمامی شبکه های اجتماعی شهر سنندج پیرامون متوقف کردن فعالیت این کمپین خبررسانی میشود. مردم اعلام کردند که مجدد غرفه را ایجاد خواهند کرد. لازم به ذکر است در این رابطه دهها پوستر تبلیغی و کلیپهای کوتاه توسط مردم تهیه شده است و پخش میشود. انسانیت در وجود انسانها زنده است، مرگ بر حکومت ضد انسانی جمهوری اسلامی ایران

با سلب حق حیات از کولبران و
کارگران امنیت جامعه
تضمین نخواهد شد.

بیانیه مشترک ۱۹ تشکل و نهاد صنفی مدنی در حمایت از کارگران کولبر!

جان برای نان
نان برای جان

کارگران کولبر انسان های شریفی هستند که به دلیل بیکاری و نبود شرایط کاری مناسب و شغلی پایدار در استان های مرزی در ازای دریافت مزدی ناچیز با وجود خطرات بسیار خود را به دست کوران حوادث می سپارند و در سختترین شرایط موجود برای رسیدن به لقمه ای نان، در این راه قدم میگذارند و متاسفانه بیشترشان به سلامتی به مقصد نمی

رسند و جان خود را از دست می دهند.

به هیچ وجه کولبران موجودات خطرناکی نیستند که بایستی فقط با گزینه مرگ با آنها روبرو شویم بلکه کولبران کارگران به ستوه آمده ای هستند که به علت بیکاری و نبود شغل و عدم توسعه یافتگی منطقه، تقسیم ناعادلانه ثروت و بی توجهی مسئولین به نیازها و در واقع اهمال خواسته ها و مطالبات مردم، کولبری به آنها تحمیل شده است.

طبق قانون (ماده ۲۸ و ۳۱) دولت به مثابه تصمیم گیرنده و هدایت جامعه در مسیر رشد و توسعه یافتگی چند مسئولیت مهم را در قبال آحاد جامعه بر عهده دارد.

۱: دولت موظف است برای شهروند ایرانی شغل ایجاد کند.
۲: دولت موظف است برای شهروندان مسکن و سرپناه مناسب و همچنین تحصیلات رایگان فراهم کند.

علیرغم اینکه متاسفانه دولت در مسیر فقر زدایی و توسعه نتوانسته برنامه هایش را تحقق ببخشد و تکرار کشتار کولبرانی که به ناحق قاچاقچی نامیده می شوند به یک معضل و تهدید روانی برای جامعه تبدیل شده است.

کارگران و کولبران بدون داشتن تشکلات کارگری خود و بی بهره از بیمه و بیمه های بیکاری از مظلوم ترین و بی حقوق ترین بخش طبقه کارگران ایران هستند که همانند همه کارگران دچار استثمار و بی توجهی شده اند. کارگرانی که از سر گرسنگی ناچارند سلامت و زندگی خود را به خطر بیندازند.

و اما در این چند روز تمامی دنیا شاهد مظلومیت و شهادت کارگران کولبر بانه و دو کارگر ساختمانی سنندج که بر اثر بی توجهی مسئولین به آتش کشیده شده اند بودند که باعث داغدار شدن خانواده این کارگران شد مطمئناً دیدن اینگونه موارد زخمی عمیق در دل طبقه کارگر ایران به وجود خواهد

آمد که کارگران آگاه این شرایط را فراموش نخواهند کرد.

ما امضا کنندگان این بیانیه همچون انجمنها و نهادهای مدنی و صنفی ضمن همدردی با خانواده دو کارگر کولبر بانه ای و کارگر ساختمانی سنندجی خواستار مجازات عاملین این دو حادثه و همچنین خواستار پیگیری شرایط کارگر رضا شهابی که در اعتصاب غذا به سر میبرد می باشیم.

۱- انجمن صنفی کارگران و استادکاران ساختمانی مریوان و سروآباد
۲- انجمن صنفی کارگران ساختمانی بانه
۳- انجمن صنفی کارگران ساختمانی سقز
۴- انجمن صنفی کارگران ساختمانی دیواندره
۵- انجمن صنفی کارگران ساختمانی کامیاران
۶- انجمن صنفی کارگران ساختمانی آبادان
۷- انجمن صنفی کارگران ساختمانی گچ کار مشهد
۸- انجمن صنفی کارگران ساختمانی بوکان
۹- انجمن صنفی کارگران ساختمانی دهگلان
۱۰- انجمن صنفی کارگران ساختمانی اندیشه

۱۱- انجمن صنفی کارگران ساختمانی شهرری، حسن آباد
۱۲- انجمن صنفی کارگران ساختمانی نی ریز فارس
۱۳- موسسه فرهنگی و هنری کانی (شهر کانی سور)
۱۴- انجمن صنفی کارگری ساختمانی نقاش کاشان
۱۵- انجمن صنفی کارگران ساختمانی شوش دانپال (خوزستان)
۱۶- انجمن کارگران ساختمانی بجنورد

اتحاد و همبستگی تنها راه حل نجات کارگران می باشد.

۹۶/۶/۲۴

بیانیه ی شماره ۲

زندانیان سیاسی و بهنام
ابراهیم زاده را آزاد کنید!

کارگران و مردم آگاه! همانطور که مطلع هستید، در روز چهارشنبه ۲۲ شهریور ۹۶ تجمعی در اعلام همبستگی با زندانیان در اعتصاب غذا، به همراه خانواده های آنان در مقابل زندان گوهردشت شکل گرفته بود. نیروهای امنیتی بلافاصله وارد عمل شدند و تعدادی از تجمع کنندگان را بازداشت کردند و گوشیه های شخصی افراد را ضبط و سه نفر از این تجمع کنندگان را به کلاتری ۱۹ باغستان شهیار انتقال دادند. در ۲۳ شهریور واله زمانی،

پیمان سالم و بهنام ابراهیم زاده توسط نیروی انتظامی تحویل دادگاه انقلاب کرج شدند. پس از بی خبری از وضعیت این عزیزان، بهنام ابراهیم زاده روز ۲۷ شهریور ماه با خانواده خود تماس گرفته است. وی هم اکنون در بند اطلاعات زندان گوهر دشت، زندانی است. بهنام ابراهیم زاده کارگر بیکار و عضو کمیته پیگیری است. وی در ۱۱ اردیبهشت امسال، پس از ۸ سال از زندان گوهردشت آزاد شده بود. دو هفته قبل از دستگیری خیر بازگشت سلطان تنها فرزندش را به او داده بودند. جای کارگر زندان نیست. زندان جای کارفرمایانی است که دستمزد کارگران را پرداخت نمی کنند و با این کارشان، معیشت خانواده ها را به خطر می اندازند. زندان جای اختلاس کنندگان و چپاولگران مال مردم است، که پس انداز ناچیز مردم را از کف شان ربوده اند.

کارگر زندانی

زندانی سیاسی آزاد باید گردد.

کمیته پیگیری

ایجاد تشکل های کارگری ایران

۲۷ شهریور ۱۳۹۶

بازداشت مختار
اسدی عضو انجمن

صنفی معلمان کردستان بازداشت شد و روانه زندان اوین گردید. لازم به ذکر است مختار پیشتر به یک سال زندان تعزیری محکوم شده بود. برای پیگیری موضوع وثیقه اش به دادسرای شهید مقدس مراجعه کرد و همان جا بازداشت گردید و برای سپری کردن دوران محکومیتش روانه زندان گردید. مختار همان روز با تماس تلفنی با بعضی از فعالان صنفی این موضوع را اعلام نمود. چند روز پیش، از مختار به صورت تلفنی درخواست شده بود به تهران مراجعه نماید در غیر این صورت وثیقه ضبط خواهد شد.

شریف باجور فعال مدنی
در حمایت از کولبران

شریف باجور فعال مدنی شناخته شده برای مردم در کردستان در حمایت از کولبران از مریوان بقصد تهران رکاب زد. شریف باجور در ساعت ۱۱ روز ۲۴ شهریور بعد از پنج روز رکاب زدن با دوچرخه اش وارد میدان آزادی تهران شده و مورد استقبال قرار گرفت. باجور در

صحتیابش برای تعداد زیادی که در میدان آزادی به استقبالش آمده بودند اهداف خود از اعتصاب غذا و رکاب زدن از مریوان تا تهران را نفی خشونت، پایان دادن به کشتار کولبران، رسیدگی به وضعیت رضا شهابی و پایان دادن به قتل مسلمانان در میانمار بیان و اعلام داشت که این عمل را به پشتوانه جامعه مدنی و برای مبارزه با خشونت انجام داده است. ایشان ضمن تشکر از حامیان و همراهان خود برنامه های رکاب زدن چند روزه و رویدادهای آن را برای حضار بیان کرد.

در ادامه مازنار طاطایی و کیل دادگستری پیام وکلای دادگستری مبنی بر ضرورت ایجاد اشتغال برای نیروهای کار در مناطق مرزی و تعقیب و مجازات عاملان کشتار کولبران را قرائت کردند.

شجاع ابراهیمی نیز به نمایندگی از جامعه کوردهای مقیم مرکز تلاش شریف باجور برای همدردی با کولبران را ستودند.

در ادامه حسین احمدی نیاز ضمن بررسی معضلات و خطرات کولبری برای سلامت جسمانی آنها خواستار پایان دادن به کولبری شدند.

وحید فریدونی به نمایندگی از خانواده رضا شهابی و سنندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران گزارشی از وضعیت رضا شهابی در زندان و اعتصاب غذای او و نحوه احضار به زندان ارائه داده و اظهار داشت که تحمل حبس، شرایط ناگواری را برای شهابی ایجاد کرده است.

تحصیل رایگان
حق همگان!

آموزش علوم اجباری و رایگان ۶ س. ۱۲ سالگی
آموزش رایگان و در دسترس برای همه خانواده

آموزش حق همه است و دسترسی افراد به آموزش و دوره های آموزشی باید کاملاً از سطح درآمد خانواده مستقل باشد.

۵/۱/۱

اخبار و گزارشات هفتگی از وضعیت زنان عزیزه لطف الهی



بازداشت کبری خالدی و شهروند در مهاباد

روز یکشنبه ۱۹ شهریور ۹۶، تعداد ۵ نفر از شهروندان مهابادی از جمله یک فعال سیاسی از کردستان توسط نیروهای امنیتی بازداشت گردیدند.

علت بازداشت کبری خالدی مشارکت در تجمعی در حمایت از بانه در محکومیت کشتار کولبران از سوی ماموران امنیتی عنوان شده است. طی چند روز اخیر، شماری از شهروندان در شهرهای بانه، سنندج، کرمانشاه و مهاباد در تجمعی اعتراضی نسبت به کشتار کولبران توسط نیروهای امنیتی بازداشت گردیدند.

قتل یک زن در مشهد

عصر روز ۲۷ شهریور ۹۶، مرد جوانی با مراجعه به خانه پدر همسرش در خیابان چمن مشهد با اسلحه ای که همراه داشته اقدام به تیراندازی به سوی همسر، پدر زن و مادر زنش می کند.

مرد جوان کارمند یکی از سازمان های دولتی بوده است دقایقی بعد با اسلحه سازمانی خود در منطقه دیگری از شهر مشهد خودکشی کرده است!

به گفته پلیس همسر این مرد در دم جان میسپارد و پدر و مادر همسرش تحت مراقبتهای ویژه هم اکنون در بیمارستان هستند. اجساد این حادثه برای تحقیق بیشتر به پزشکی قانونی منتقل شده اند.

کاهش سن بازنشستگی زنان به ۲۵ سال تصویب شد

معصومه ابتکار از تصویب کاهش سن بازنشستگی زنان به ۲۵ سال در لایحه خدمات کشوری در دولت خبر داد

دختران دکوری

در بخشی از این گزارش آمده است به چند دختر جوان جهت دکور جشن ها نیازمندیم این آگهی، این روزها در فضای مجازی و حتی واقعی وجود دارد و

طرفداران خود را پیدا کرده است. یعنی علاوه بر دختر بچه ها در نقش پرنسس، دختران جوان زیادی نیز هستند که این بار می دانند قرار است دکور جشن افراد ثروتمند باشند و با این حال می پذیرند.

آن ها اغلب زیبا هستند اما صاحب تخصص نیستند یا اگر باشند برای آن بازار کار مناسبی نیافته اند؛ یا اینکه کم سن و سال تر از آن هستند که بازار خراب کسب و کار در ایران را تجربه کرده باشند. آن ها جوان، زیبا و آرزومند هستند و تحقق این آرزوها را از جایی آغاز می کنند که ملاک آن، همان زیبایی و دکوری بودن است.

تجمل گرایی در مراسم های ایرانی این روزها به اوج خود رسیده و افراد برای اینکه بهترین باشند، هر بار دست به ابتکار تازه ای می زنند. در این بین آسیب های اجتماعی این پدیده ها، هنوز روی خود را به جامعه نشان نداده است اما جامعه شناسان نسبت به آینده احساس نگرانی می کنند.

در ادامه این گزارش می خوانیم آسیب های این شغل کاذب برای زنان و دختران جوان سرطعتر اتفاق خواهد افتاد. آن ها مرحله کودکی و نوجوانی را بدون مرکز توجه بودن طی کرده و اغلب انواع مشکلات اقتصادی را به خصوص در بازار کار ایران تجربه کرده اند و از پیشنهادهایی مانند قرار گرفتن به عنوان دکور و استفاده از زیبایی شان و دریافت حقوقی خوب استقبال خواهند کرد.

به تنگ آمدن از فضای اقتصادی و دنبال کردن آرزوها در فضایی که برای پرداخت پول به آن ها حساسیت به خرج نمی دهد، آن لحظه حکم تحقق تمام آنچه را از زندگی می خواهند، خواهد داشت

تجمع اعتراضی مجدد دستیاران بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز

دستیاران بیهوشی دانشگاه علوم پزشکی شیراز روز سه شنبه ۲۱ شهریور مقابل دانشکده

پزشکی شیراز تجمع اعتراضی برگزار کردند و خواهان لغو کاهش تعرفه بیهوشی شدند. بر اساس تعرفه های اعلام شده در سال ۹۶ که از سوی هیأت وزیران تصویب شده، رشته بیهوشی حدود ۲۵ درصد کاهش تعرفه ای داشته است. این موضوع باعث اعتراض متخصصان و دانشجویان این رشته شده است.

تجمع کارکنان بیمارستان خمینی کرج در اعتراض به عدم پرداخت ماهها حقوق

روز یکشنبه ۲۶ شهریورماه ۹۶ کارکنان بیمارستان کرج در اعتراض به عدم پرداخت ماه ها حقوق خود تجمع اعتراضی برگزار کردند. برخی از تجمع کنندگان از خردادماه سال جاری حقوق دریافت نکرده اند. برخی پرستاران این بیمارستان از حقوق های عقب افتاده خود می گفتند. چند نفر از تجمع کنندگان می گفتند: به دلیل عدم توانایی برای پرداخت خرج تحصیل فرزندان، آنان را از ادامه تحصیل منع کرده اند و برخی می گفتند: با توجه به نزدیک شدن سال تحصیلی نگران مخارج فرزندان خود هستند.

خودسوزی مادر جوان به اتفاق فرزندش

روز دوشنبه ۲۷ شهریور یک زن جوان ۲۳ ساله به همراه فرزندش در روستای نیبازآباد شهرستان بندرترکمن اقدام به خودسوزی کرد. مادر جوان به علت شدت بالای سوختگی جان باخت ولی فرزند وی زنده و حال وخیمی دارد.

ماموران فرودگاه پروکسل مانع از سفر یک زن برقع پوش دانمارکی شدند.

پوشش اسلامی بار دیگر خبرساز شد. ماموران فرودگاه پروکسل مانع از سفر یک زن دانمارکی به کپنهاگ شدند. این زن که برقع پوشیده بود، حاضر نشد برای کنترل هویت، نقاب خود را ببرد.



علیه تبعیض

از صفحه ۱ گندکاری احزاب ناسیونالیست...



نسان نودینیان

میلیتاریزم نظامی، تقویت انسانی و مالی اسلام سیاسی، گسترش تروریسم، سازماندهی حشد الشعبی و ده ها گروه سلفی و اسلامی جنایتکار حاصل مانور و حضور جمهوری اسلامی، سپاه بدر و قدس، قاسم سلیمانی، شمعخانی و ده ها جنایتکار اسلامی در کردستان عراق و عراق است.

اتحادیه میهنی و گوران شریک جرم مستقیم جنایت و تروریسم حکومت اسلامی در کردستان

عراق، هستند. این احزاب ستاد تامین کننده حضور جمهوری اسلامی در کردستان عراق هستند. حزب دمکرات کردستان عراق ستاد

مطمئنی برای حضور نیروهای نظامی و جنایتکار دولت و ارتش ترکیه است. احزاب اقلیم در کردستان عراق نقطه ضعف فرماندوم و جدایی هستند. اما مادام اینها

امروز به صرافت این افتاده اند که روز ۲۵ سپتامبر روز همه پرسی است. حضور مردم در سطح

میلیونی و رای به جدایی صف بندی محکم و پیشروی برگشت ناپذیری است علیه شرایط کنونی. فرماندوم و رای به جدایی

موضوع مهم سیاسی و اجتماعی است که امروز در کردستان عراق در جریان است. شروع دوره تازه ای است برای چلنج کردن ناسیونالیسم و حاکمیت اقلیتی مفت خور و غارتگر در اقلیم کردستان.

برگزاری فرماندوم و رای به ماندن یا جدایی حق مسلم مردم کردستان عراق است و در ۲۵ سپتامبر با برگزاری فرماندوم عملی میشود. رای به جدایی، راه را برای عمل مستقیم توده های کارگر و زحمتکش در کردستان و جنبشهای اعتراضی و سیاسی و آزادیخواهانه مردم در مقابل حاکمان فاسد در کردستان هموار میکند.

۲۸ شهریور ۱۳۹۶

۱۹ سپتامبر ۲۰۱۷

جنایتکارانه این دولت است.

تعرض و چند گام بجلو عملی است، مادام احزاب ناسیونالیست اقلیم تن به همه پرسی داده اند، این جامعه و مردم در سطح میلیونی هستند که یک گام جلوتر از آنها روز ۲۵ سپتامبر را با شرکت و رای به جدایی و استقلال کردستان تبدیل میکنند.

روزهای تعیین کننده ای تا ۲۵ سپتامبر در راه است، مبارزه شهری و حضور فعالین چپ و کمونیست، مدافعین همه پرسی و جدایی می توانند تاثیر و نقش تعیین کننده ای داشته باشند. به هر درجه فضا و رای به جدایی و استقلال را تقویت کنیم به همان اندازه مشت محکمی توسط چند میلیون رای دهنده را تو دهن حکومت اسلامی و خامنه ای زده ایم.

حاشیه نشینی و نظاره گری در شرایط کنونی جایز نیست، آزمون بزرگ حضور فعال در فرماندوم و رای به جدایی است.

راه حل کمونیستها از تصمیم مردم جدا نیست. کمونیستها نیروی افشا کننده احزاب ناسیونالیست در

اقلیم کردستان هستند. پرچم سعادت و خوشبختی در دست آنها است، به هر درجه ۲۵ سپتامبر به

تصمیم، رای به جدایی با حضور میلیونی مردم بسرانجام برسد، می توانند در روندهای آتی اوضاع سیاسی و دفاع از کرامت و حرمت خودشان قاطعانه بایستند.

و اما، نقطه ضعف پروسه فرماندوم در کردستان عراق دیپلماسی کثیف و پر از جنایت و فساد احزاب اقلیم در کردستان عراق با حکومت اسلامی و دولت ترکیه است. به همین دلیل برای خامنه ای و مالکی و اردوغان زمینه های

تهدید و اعمال خشونت و جنایت نظامی و تروریسم فراهم است. احزاب حاکم در اقلیم کردستان در چند دهه گذشته هر آنچه در توان و ماهیت سیاسی شان در ارتباط با حکومت اسلامی و دولت ترکیه را

در اختیار داشتند برای برقراری رابطه و نزدیکی با این دولتها بکار گرفتند، اینها شریک جنایت و فساد دولتها در منطقه هستند. حضور احزاب ناسیونالیستی در اقلیم بستر مناسب برای حضور ضد انقلاب جمهوری اسلامی است.

به تمامی سازمانهای کارگری و نهادهای انساندوست در سراسر جهان



شهلا دانشفر

قتل دو کولبر در مرز بانه و اعتراضات مردم، شرایط اسفناک زندانها و فشار بر روی زندانیان سیاسی و اعتصاب غذای آنان، اعتصاب غذای رضا شهابی کارگر زندانی در اعتراض به بازگرداندنش به زندان، دستگیری محمود بهشتی و تشدید فشارها بر روی فعالین کارگری و معلمان معترض و حکم وحشیانه شلاق برای شاپور احسانی را آخرین خبرها از ابعاد فشار و سرکوب بر روی کارگران و فعالین اجتماعی در ایران است. این اخبار اضطرابی بودن شرایط کارگران و مردم معترض در ایران را به نمایش میگذارد و احتیاج به عکس العمل سریع شماس.

مردم آزادیخواه، سازمانها و نهادهای مدافع حقوق انسان

همانطور که میدانید در مرزهای ایران هزاران نفر از مردم اعم از بچه و جوان و پیر در شرایطی بسیار سخت و غیرانسانی به کار انتقال و فروش اجناسی بین دو طرف خط مرزی رانده شده اند. به این کارگران کولبر گفته میشود. این افراد نه تنها از حمایت دولت برای داشتن کار و یا بیمه بیکاری محرومند، بلکه مدام مورد تعرض و تیراندازی قرار میگیرند، اموالشان

مصادره میشود و به عنوان کاری غیر قانونی اشکال مختلف مورد اذیت و آزار قرار میگیرند. هفته و ماهی نیست که خبری از تیراندازی به کولبران و قتل آنها منتشر نشود. آخرین مورد مربوط به قتل دو نفر از کولبران بنام های حیدر فرجی و قادر بهرامی از اهالی بانه در روز ۱۳ شهریور است. در مقابل این جنایت در شهرهای بانه، مریوان و سنندج در کردستان مردم دست به اعتراض زدند. رژیم اسلامی به صف معترض مردم در بانه تیراندازی کرد و تعدادی از مردم معترض این شهر بدلیل اصابت گلوله های پلاستیکی مجروح و عده ای نیز دستگیر شدند.

یکشنبه ۸ مرداد ۹۶ (۳۰ اوت ۲۰۱۷) عوامل سرکوب رژیم اسلامی در زندان گوهردشت کرج، در یک یورش وحشیانه تعدادی از زندانیان سیاسی را با ضرب و شتم و توهین به سالن ۱۰ زندان گوهردشت، انتقال دادند. پس از این اقدام زندانیان منتقل شده در تاریخ ۹ مرداد ۱۳۹۶، (۳۱ اوت) دست به اعتصاب غذا زدند. که در حال حاضر سعید شیرزاد، رضا شهابی، سعید پورحیدر و محمد نظری در اعتصاب غذا بسر میبرند و حالشان وخیم گزارش میشود. اعتراض آنان به وضع اسفناک زندانها و تشدید فشارها بر آنان است. در حمایت از زندانیان سیاسی گوهردشت و رضا شهابی در ۱۳ سپتامبر جمعی در مقابل زندان برگزار شد که در جریان آن بهنام ابراهیم زاده از چهاره های شناخته شده کارگری که قبل از این هفت سال را در زندان گذارنده است. واله زمانی از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نقاش

استان البرز، و پیمان سالمی فعال اجتماعی دستگیر شدند و همچنان در بازداشت بسر میبرند. رضا شهابی عضو هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد در ۱۷ مرداد (۸ اوت) دوباره به زندان راهی شد. او که به دلیل ضرب و شتم ماموران امنیتی در زمان بازداشت و بازجویی اش در سال ۸۹ (ژوئن ۲۰۱۰) از ناحیه گردن و کمر مورد آسیب قرار گرفته بود، در دوران محکومیتش دو بار تحت عمل جراحی قرار گرفته است. اکنون مقامات قضایی تمامی مدت مرضی پزشکی وی را غیبت محسوب کرده و او را به ۶۲۸ روز دیگر حبس محکوم کرده اند. این درحالیست که او قبلا ۶ سال حکم زندانش را سپری کرده است. در اعتراض به این موضوع رضا شهابی از هشتم اوت در اعتصاب غذا بسر میبرد و وضعیت جسمانی اش وخیم است. اکنون رضا در سالن ۱۰ زندان رجایی بسر میبرد.

اسماعیل عبدی از رهبران اعتراضات معلمان و دبیرکل سابق کانون صنفی معلمان ایران با ۶ سال حکم و محسن عمرانی از معلمان شهر بوشهر با یکسال حکم و آتنا دانشی از فعالین دفاع از حقوق کودک، حقوق زن و علیه اعدام و شمار بسیاری از فعالین سیاسی دیگر هم اکنون در زندانند. محمود بهشتی از اعضای هیات مدیره کانون صنفی معلمان در تهران در ۱۲ سپتامبر با ۱۴ سال حکم دستگیر و راهی زندان شد. شاپور احسانی را از اعضای اتحادیه آزادی کارگران ایران که در

اردیبهشت ۹۴ (ماه مه ۲۰۱۵) به اتهام تحریک کارگران نورد لوله صفا و اخلا در نظم عمومی به زندان محکوم شده بود، در روز بیستم مرداد (۱۱ اوت ۲۰۱۷) به حکم وحشیانه سی ضربه شلاق و نه میلیون تومان جزای نقدی محکوم شد.

تهدید و دستگیری فعالین کارگری و معلمان معترض و فعالین اجتماعی، امنیت کردن مبارزات آنان و صدور احکام طولانی مدت زندان یک جزو دانشی سیاسی رژیم اسلامی است. جمهوری اسلامی با چماق سرکوب، میکوشد فضای اعتراض جامعه را در برابر فقر و فلاکت و تشدید سیاست ریاضت اقتصادی، آرام نگاهدارد. ما خواستار عکس العمل سریع جهانی در قبال این جنایات هستیم.

ما خواستار محکوم کردن قاطعانه قتل دو کولبر مرزی بانه و حمایت از مبارزات مردم در اعتراض به این جنایت هستیم. کار مناسب یا بیمه بیکاری باید برای کولبران تامین شود تا مجبور به این شغل غیر انسانی نشوند.

ما خواستار محکومیت یورش به زندانیان سیاسی و شکنجه و آزار سیستماتیک آنها در زندان هستیم. و از خواستهای برحق زندانیان سیاسی گوهر دشت قاطعانه پشتیبانی میکنیم.

ما خواستار آزادی فوری رضا شهابی و لغو حکم مجدد ۹۶۸ روز زندان وی هستیم.

ما خواستار آزادی فوری بهنام ابراهیم زاده، واله زمانی، پیمان سالمی، اسماعیل عبدی، محسن عمرانی، محمود بهشتی، آتنا دانشی و تمامی زندانیان سیاسی هستیم.

-ما خواستار لغو تمامی احکام امنیتی زندان برای فعالین کارگری،

معلمان و فعالین اجتماعی و پایان دادن به این سرکوبها هستیم.

به جمهوری اسلامی فشار بیاورید که حقوق پایه ای کارگران و مردم ایران از جمله حق تشکل، حق اعتصاب، حق برپایی تجمع را به رسمیت بشناسد.

دولتهای غربی، احزاب حاکم در این کشورها و رسانه های بین المللی در قبال سرکوبگری های حکومت اسلامی سکوت کرده و سی و نه سال است که عملا در کنار این حکومت و مقابل مردم ایران قرار گرفته اند. نمونه اخیر آن قبول دعوت جمهوری اسلامی برای بازدید از زندان اوین از سفرای دول غرب است. حکومت اسلامی میخواست با این ترفند بگوید وضع غیر انسانی زندانها در ایران و رفتار خشونت آمیز حکومت با زندانیان که همواره مورد اعتراض مجامع بین المللی، مخالفین حکومت و مدافعین حقوق انسانی قرار داشته است، صحت ندارد. متأسفانه تعدادی از سفرای دول غرب در نمایش چندش آور با جنایتکاران حکومت اسلامی همراهی کردند.

به مداخلات دول غرب و آمریکا و سکوت سازمان جهانی کار در قبال این وضعیت اعتراض کنید.

از شما تقاضا میکنیم از خواستهای فوری ما حمایت کنید و با امضای این نامه ما را در کارزار برای آزادی کارگران زندانی و فعالین اجتماعی و علیه سرکوبگریهای حکومت اسلامی یاری دهید.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی
۱۳ سپتامبر ۲۰۱۷

تاریخ واقعی دورانی که برای ایلخانی زاده ها و مهتدی ها مایه سرشکستگی و ندامت است، را بطور واقعی کمونیست های کارگری مینویسند که میتوانند با سربلندی از لحظه به لحظه نظرات، سیاست ها و اقدامات خود در طول آن هشت سال دفاع کنند نه ناسیونالیست های شکست خورده و یا بخشی از رهبران کومله امروز (سازمان کردستان حزب کمونیست ایران) که به قصد چراغ سبز دادن به ناسیونالیسم کرد و امثال ایلخانی و مهتدی آن تاریخ را تا توانستند تحریف کردند و هرگز قادر به دفاع نیم بندی هم از دستاوردهای درخشان آن دوره نبوده اند.

جنبش وسیع توده ای تبدیل میشود، کارگران شروع به برگزاری اول مه های خود میکنند، و سالها بعد در ادامه این سنت سیاسی، جشن آدم برفی ها در دفاع از حرمت و حقوق کودک به ابتکار مردم در شهرهای کردستان شکل میگیرد، اعتصابات باشکوه کارگری بویژه در شهر سرخ سنندج شروع میشود، رهبران خوشنام کارگری پا به میدان میگذارند، مبارزه علیه اعدام شکوفا میشود، کارگران در مقابل بورژوازی کرد و احزاب ناسیونالیست اعتماد بنفش پیدا میکنند و با خواست ها و مطالبات خود و با راه و روش دیگری در مبارزه برای یک زندگی بهتر به میدان میایند. ناسیونالیسم کرد ربطی به این تاریخ ندارد.

مدیون خط مارکسیسم انقلابی و کمونیسم کارگری و مشخصا منصور حکمت بود و برای همیشه دوران پرافتخاری برای کمونیسم کارگری خواهد بود. توده های مردم کردستان، کارگران و آزادیخواهان کردستان نیز، این دوره را یکی از تاریخی ترین و باشکوه ترین دوران خود میدانند. این دورانی است که علیرغم همه دشواری های آن، یک تازی ناسیونالیسم کرد و قلدری آن علیه مردم بعد از چند دهه پایان می یابد. مردم با فرهنگ سیاسی جدید، با فرهنگی مدرن و انسانی نسبت به زن، با اهداف و آرمان هایی متعلق به اکثریت زحمتکش و استثمار شده، با ارزش های برابری و انسانی آشنا شدند و آنرا از خود دانستند، سوسیالیسم در این دوره به یک

از صفحه ۳ مصاحبه بی بی سی...

رهبر شایسته ای برای یک سازمان ناسیونالیستی باید باشد!

اما تاریخ واقعی را نه شکست خوردگان که فاتحان مینویسند. تاریخ آن دوران کومله تاریخی سرشار از افتخار و پیروزی است. در طول هشت سال از بدو تشکیل حزب کمونیست ایران تا مقطع جدایی کمونیست کارگری، یعنی از سال ۶۲ تا ۷۰ کومله بلوغ پیدا میکند، از سازمانی با تئوری های ماتوئیستی و عقب مانده به تئوری مارکسیسم و راه و روش تبلیغ و فعالیت سوسیالیستی مسلح میشود، خط و افق پیدا میکند و به یک سازمان با اعتماد بنفش سیاسی تبدیل میشود. این پیشروی ها

کومله آشنایی دارند میدانند که ایشان در پایان هر مقطع شکست خود را اعلام کرده است. هشت سال فعالیت تحت هژمونی سیاست های کمونیستی و جریان کمونیسم کارگری در کومله و حزب کمونیست ایران و هشت سال ادامه عضویت در حزب کمونیست بعد از جدایی کمونیسم کارگری، یک دهه فعالیت نظامی در مقابل جمهوری اسلامی و سه سال و نیم مقابله با تعرضات نظامی حزب دمکرات. اما این مصاحبه نیز شکست و سرافکنندگی دیگری برای او بدنبال خواهد داشت. حتی دوستان ناسیونالیست جدید و قدیم خودش را هم بشدت خجالت زده کرد. الحق که آدمی با این سابقه

در اعتراض به سرکوبگری های حکومت اسلامی سعید نعمه دبیر کل کنفدراسیون عمومی سندیکاهای کارگران و کارکنان عراق

رسمیت بشناسد.

سعید نعمه ناصر دبیر کل کنفدراسیون عمومی کارگران و کارکنان عراق و عضو شبکه همبستگی کارگران در خاورمیانه و شمال آفریقا در پاسخ به نامه ارسالی از سوی کمپین برای آزادی کارگران زندانی (Free Them Now) به اتحادیه های کارگری و نهادهای انسان دوست در سراسر جهان و درخواست محکوم کردن سرکوبگری های حکومت اسلامی و حمایت از مبارزات کارگران و مردم معترض در ایران، طی نامه ای سرگشاده حمایت خود را اعلام کرده و از تمامی اتحادیه های کارگری در سراسر جهانی خواستار همبستگی با کارگران ایران شده است.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی در نامه سرگشاده خود به اتحادیه های کارگری در سراسر جهان درخواستهای زیر تاکید کرده است:

"ما خواستار محکوم کردن قاطعانه قتل دو کولبر مرزی بانه و حمایت از مبارزات مردم در اعتراض به این جنایت هستیم. کار مناسب یا بیمه بیکاری باید برای کولبران تامین شود تا مجبور به این شغل غیر انسانی نشوند.

ما خواستار محکومیت یورش به زندانیان سیاسی و شکنجه و آزار سیستماتیک آنها در زندان هستیم. و از خواستهای برحق زندانیان سیاسی گوهر دشت قاطعانه پشتیبانی میکنیم.

ما خواستار آزادی فوری رضا شهابی و لغو حکم مجدد ۹۶۸ روز زندان وی هستیم.

ما خواستار آزادی فوری اسماعیل عبیدی، محسن عمرانی، محمود بهشتی، آتنا دائمی و تمامی زندانیان سیاسی هستیم.

ما خواستار لغو تمامی احکام امنیتی زندان برای فعالین کارگری، معلمان و فعالین اجتماعی و پایان دادن به این سرکوبها هستیم.

به جمهوری اسلامی فشار بیاورید که حقوق پایه ای کارگران و مردم ایران از جمله حق تشکل، حق اعتصاب، حق برپایی تجمع را به

کمپین برای آزادی کارگران
زندانی
۲۵ شهریور ۹۶، ۱۶ سپتامبر
۲۰۱۷
Shahla.daneshfar2
@gmail.com
http://free-them-
now.com

بیانیه همبستگی

حمله وحشیانه و سرکوبگرانه حکومت ایران به کارگران و زندانی کردن آنها را از نزدیک دنبال میکنیم، این اقدام حکومت ایران ضد کارگران و معلمین مخالف همه معیارهای انسانی است و نقض آشکار حقوق انسانی کارگران و مردم معترض است. ما در کنفدراسیون عمومی سندیکاهای کارگران و کارکنان عراق با کارگران ایران اعلام همبستگی کرده و خواهان آزاد شدن همه کارگران زندانی و زندانیان سیاسی هستیم. حکومت ایران باید پایبند استانداردهای جهانی باشد. ما از همه سازمانهای کارگری تقاضا میکنیم همبستگی خود را با کارگران ایران اعلام کنند.

زنده باد جانپختگان جنبش کارگری، آزادی برای همه زندانیان، زنده باد همبستگی کارگری، زنده باد جنبش کارگری

سعید نعمه ناصر دبیر کل
کنفدراسیون عمومی سندیکاهای
کارگران و کارکنان عراق

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی:

سوئد:

Sweden
Post Giro: 639 60 60-3
account holder: IKK

آلمان:

Germany
Rosa Mai
Konto. Nr.: ۵۸۳۶۵۷۵۰۲
Bankleitzahl: 37010050
Post Bank

کانادا:

Canada
ICRC
Scotiabank
4۹۰۰ Dixie Rd, Mississauga
L4W 2R1
Account #: 84392 00269 13

هلند:

Bank: RABOBANK
Darande hesab: FVIVN
Shomare hesab: 15 13 50 248
Adres: EINDHOVEN
IBAN No: NL74 RABO 0151 350 248

آمریکا:

Bank of America
277 G street Blaine, Wa 98230
phone# 1-360-332-5711
Masoud Azarnoush
Account number : 41581083
checking (99)
wire: ABA routing #026009593
swift code # BOFAUS3N

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

England
Account nr. 45477981
sort code: 60-24-23
account holder: WPI
branch: Wood Green
Bank: NatWest
IBAN: GB77 NWBK 6024 2345 ۷۷۹۸۱
BIC: NWBK GB 2L

هر سوالی دارید می توانید با آدرس و یا تلفن زیر تماس بگیرید:

سایمک بهاری: 0046739868051
markazi.wpi@gmail.com

تلفن و ای مایل آدرس تماس با سردبیر

Tel: 00358 405758250

E- mail: abdolgolparian1@gmail.com



سرنگون باد جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!